

МАЙСТОРИТЕ-СИМФОНИЦИ ОТ БУКУРЕЩ

В Зврата звучат нестиващи аллодисменти и възгледи. „Браво“! Публиката е вълдушена, възторжена, ентусиазирана!

1 април. На подиума в концертната зала на Дома на културата е Симфоничният оркестър на Букурещкото радио и телевизия. Първа среща на симфоничния колектив от Румъния с русенската публика на този фестивал! Първа и незабравима! Да се спечелат овациите на слушателите с познати и любими творби не е трудно. Трудно е да се разкрият възможности и демонстрират постижения по най-безспорен начин с произведения, които са нови за почитателите на симфоничното изкуство. Това създаде особен ореол около блестящия успех на музикалните пратеници на нашата северна съседка.

Симфоничният предход на Йон Думитреску, създаде атмосфера на музикален празник. Тази творба на изтъкнатия румънски композитор бе представена от един виртуозен колектив, музициращ всеотдайно и вълдушено под майсторската палка на главния диригент Йосиф Конта. Сътрудничеството и спойката между оркестровите групи са достойнство на ансамбъла, намерило своята пълнокръвна изjava в жива, нерадостната и фолклорно осмислена Сюита из балета „Завръщане от дълбините“ на Михаил Жора. Слушателят не остава равнодушен при крещните ритми на втората част на сюитата. „Вина“ за това имат изпълнителите — те ги претвориха жи-

во и увеличило, превърнаха ги в звукова реалност, която въздействуваше особено силно. Тази Сюита не случайно бе включена в първата програма — тя ни обаява с веселието и ритмическото остроумие на румънския фолклор, тека вече обработен от Жора, и представя богати възможности за изjava на солистите от духовата група. Към майсторството на тези виртуози публиката се отнесе с дълбока почит и признатие.

Изведнъж изумление и смут! — публиката не възприема творбата на младия Тибериу Олах. В програмата се казва, че той е ползувал „три звука от детска песен, която се пее в областта Бихор“, но, поднесени не в „първична, „примитивна“ форма, а в постоянно метаморфозиран, преобразован вид, тези три звука са недостатъчни да очертаят контурите на вдъхновена музикална творба. Ние се сблъскахме с едно несъмнено майсторство из лабораторната дейност на композитора. За останалото не ни достига въображение. Затова пък, изпълнената в края на концерта поема за голям симфоничен оркестър, солисти и хор „Вонс мари“ (Гласът на морето) от патриарха на румънската музика Джордже Енеску увенча първия концерт на Букурещките радиосимфонични двойки. Това произведение е забележително творение на изкуството. Поразително е не само изключителното майсторство на звукописиста на Енеску, но и философската дълбочина на човешката драма. Тя вълнува, тревожи, завладява! Поради това ние възприемаме поемата като дълбоко хуманно произведение, разкриващо страни на човешкото съществуване. Богатството на краски, тази изумителна игра на колоритни петна, зад които прелира сянката на Клод Дебюси, емоционалната съгъстност и ши-

рота изведоха оркестъра, хора, солистите и диригента в най-високата точка на концертната вечер. На възторжените овации на публиката гостите отвърнаха с блестящо изпълнение на Първа Румънска рапсодия от Енеску. Тази любовна на българския слушател творба предизвика още по-възторжени аллодисменти.

След миналогодишното гостуване на Букурещката филхармония на Мартенските музикални дни, Симфоничният оркестър и хор на Букурещкото радио и телевизия отново ни демонстрира разцвета на музикалното изкуство в Румъния. Това е колектив с международна известност, домогнал се до големи интерпретаторски постижения благодарение на забележителната си техника, изряден ансамбъл с компактна звучност, красива и топла, прецизна и оцветена. И в най-незначителните детайли на изпълненията се проявява активността на отделните групи и солисти. Румънската струнна школа има международно признание. Достойнствата й най-ярко личат в стила на щрайфа на букурещкия оркестър. Като прибавим и завидното майсторство на останалите групи, обясними са високите качества на великолепния колектив. Елегантният и прецизен жест на диригента Конта вае, скулптира музикалния образ. Й. Конта е винаги ясно следващ от своите синтетици тори и затова му се отдават най-фините нюанси на музицирането. Умението му да изгражда кулминации се налага властно върху слушателя. Конта е артист, който бързо установява най-интимен контакт с публиката.

Възторженият прием, който русенската публика оказа на букурещките симфонични първата вечер бе нов израз на нарастващата потребност от по-тесен и интензивен контакт!

Й. Петков